

ligt Folkeparti allerede sidste år gjorde ligestillingsministeren opmærksom på op til flere gange.

Sundhed for kvinder og mænd afspejler fint den udvikling, der sker inden for ligestillingsforskningen i Danmarks internationale omgivelser, men vi må blot konstatere, at Danmark halter bagefter med forskning på ligestillingsområdet. Vi lader os i høj grad inspirere af omverdenen frem for at dyrke og støtte egen indenlandsk etableret forskning på området, så vi eventuelt i nær fremtid kunne være dagsordensætter på ligestillingsområdet. Det kunne måske være målsætningen for 2004.

Kristeligt Folkeparti bakker op om de fleste indsatsområder og vil gerne i den forbindelse udtrykke tilfredshed med den prioritering og indsats, der er gjort fra ministerens side i forbindelse med bekæmpelse af vold mod kvinder. Vi vil følge det videre arbejde nøje og komme med bidrag, hvor vi finder det nødvendigt.

Desværre har vi ikke samme holdning, når det gælder bekæmpelse af handel med kvinder. Her må vi i Kristeligt Folkeparti endnu en gang påpege, at vi finder politikken fuldstændig forfæjlet. Den fremlagte politik formår ikke at tage fat om de grundlæggende årsager til den handel, der finder sted, nemlig selve efterspørgslen på prostitution.

Den fremlagte handlingsplan på området berører udelukkende symptombehandling og er et forsøg på at forbedre kvinders forhold, når de er havnet i prostitutionsmiljøet. Denne løsningsmodel er uholdbar. Man kan ikke bekæmpe kvindehandel uden samtidig at bekæmpe prostitution i Danmark. Det er to sider af samme sag, og vi finder det hyklerisk at forsøge at skille de to fænomener ad.

Kl. 16.20

Afslutningsvis vil jeg gerne takke for en redogørelse, der har mange gode intentioner, som vi fuldt ud kan bakke op om. Vi håber i Kristeligt Folkeparti, at ligestillingsministeren her i 2003 vil have det fornødne mod til at komme med de tiltag og initiativer, der lægges op til.

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for debatten, og jeg vil også godt gøre det soleklart, hvad jeg ser som det centrale i ligestillingsarbejdet.

Jeg har fire helt klare mål i mit arbejde som ligestillingsminister, og de er: der skal flere kvinder i ledelse, politik og forskning; udsatte kvinder og mænd skal have støtte og hjælp, der er

målrettet deres forskellige behov; vold mod kvinder skal bekæmpes med alle midler, og der skal være lige løn for lige arbejde.

Det første mål er at se flere kvinder i toppen af Danmark. Det gælder ledelse i det private erhvervsliv, det gælder i politik, og det gælder i forskning. Det handler ikke om at give nogle få forkælede og privilegerede kvinder ekstra muligheder, men om at udnytte samfundets ressourcer bedre. Når der går så mange veluddannede kvinder rundt, er det åbenlyst spild ikke at se dem i chefstolene forskellige steder.

Samtidig er jeg sikker på, at flere kvindelige ledere generelt vil have en positiv effekt på arbejdspladserne. Jeg tror, at vi i takt med en stigning i antallet af kvindelige ledere vil se flere og flere familievenlige tiltag på arbejdsmarkedet og for den sags skyld også nogle bedre produkter, for det er kun med til at øge kvaliteten, at der kommer et forskelligt syn på det, man laver i en virksomhed. Det kommer både cheferne og folkene på gulvet til gode, kvinder såvel som mænd.

Hvad angår politik, er det især lokalt, der skal satses. Hvorfor er der ikke den samme kønsfordeling på lokalt plan, som vi ser her i Folketinget? Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at kvinder både kan og vil deltage i politik, men fakta er, at der er en ganske ringe andel af kvinder i kommunalbestyrelserne og i borgmesterstolene. Uanset hvad forklaringen er, er målet helt entydigt: der skal flere kvinder ind i lokalpolitik.

Det andet mål er at sikre udsatte grupper støtte og beskyttelse. I efteråret holdt jeg en stor konference på Kofoeds Skole om køn og marginalisering. Jeg kan jo høre, at der er mange her, der synes, at konferencer er sådan noget luftigt noget, som man ikke rigtig kan bruge til noget, men både fra forskere og fra folk fra udlandet kommer der faktisk nogle nyttige input, som kan bruges i den videre debat.

Konferencens budskab var, at der er store forskelle på, hvorfor og hvordan kvinder og mænd lever i risiko for social marginalisering. Stadig flere piger går ind i voldelige bander og overtager mønstre, som vi ellers kun kender fra drenge, og mænd bliver i højere grad end kvinder socialt udstødt efter skilsmisse eller fyring. Det er en viden, der er afgørende for mig, både som socialminister og ligestillingsminister, for hvis der skal føres en god politik for at støtte svage grupper i samfundet, skal den gå hånd i hånd med ligestillingspolitikken.